

beschikking

RECHTBANK OOST-BRABANT

Civiel Recht
Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Zaaknummer : 7188656
Rolnummer : EJ VERZ 18-423
Uitspraak : 8 november 2018

Beschikking in de zaak van:

██████████
wonende te ████████,
verzoeker,
verder te noemen: ██████████,
gemachtigde: mr. C.M.T. van de Wiel,

tegen

Wielen de Leeuw B.V.,
gevestigd te 's-Hertogenbosch,
verweerster,
verder te noemen: Wielen,
gemachtigde: mr. H.A.A. Voermans.

1. Het procesverloop

1.1. ██████████ heeft primair een verzoek gedaan om de arbeidsovereenkomst tussen partijen te herstellen, subsidiair verzocht om een billijke vergoeding en om uitbetaling van salaris. Tevens heeft hij nevenverzoeken ingediend. Wielen heeft een verweerschrift ingediend.

1.2. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2018. ██████████ was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens Wielen is A.L.T. van der Wielen verschenen, bijgestaan door de gemachtigde van Wielen. De griffier heeft aantekeningen gemaakt van wat partijen ter toelichting van hun standpunten naar voren hebben gebracht.

1.3. De beschikking is bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. ██████████ geboren ██████████ en thans derhalve ██████████, is op 1 oktober 2015 in dienst getreden bij Wielen voor onbepaalde tijd, laatstelijk in de functie van ██████████. Zijn salaris bedroeg laatstelijk ██████████ per maand bij een 40-urige werkweek, te vermeerderen met 8% vakantiebijslag.

2.2. Wielen heeft een ontslagaanvraag bij het UWV ingediend, die de ontslagvergunning op 10 juli 2018 heeft verleend.

2.3. Bij brief van 17 juli 2018 heeft Wielen het dienstverband van [REDACTED] opgezegd per 31 augustus 2018.

3. Het geschil

3.1. [REDACTED] verzoekt Wielen te veroordelen de arbeidsovereenkomst tussen partijen met terugwerkende kracht, vanaf 1 september 2018, te herstellen op straffe van een dwangsom van € 500,00 per dag voor iedere dag dat Wielen hiermee in verzuim blijft, gerekend vanaf de derde dag nadat de onderhavige beschikking is betekend. Subsidiair verzoekt hij om een billijke vergoeding van € 30.375,00 bruto. Tevens verzoekt hij om betaling van (een deel van het) salaris over de maand augustus 2018 en maakt hij aanspraak op een vergoeding van de buitengerechtelijke kosten.

3.2. Hij legt daaraan, kort weergegeven, het volgende ten grondslag. De ontslagvergunning is ten onrechte verleend, omdat deze is gebaseerd op de stelling van Wielen dat zij de bedrijfsactiviteiten wil gaan staken. Wielen heeft in de ontslagprocedure bij het UWV gesteld te verwachten met de bestaande opdrachtgevers nog afspraken te kunnen maken over de lopende opdrachten en er vanuit te gaan dat de opdracht bij de Kamer van Koophandel zal worden geannuleerd. Dat zijn echter voorbarige stellingen geweest. De Kamer van Koophandel heeft immers via een contactpersoon van [REDACTED] laten weten dat zij teleurgesteld is over het voornemen om de lopende opdracht niet door [REDACTED] te laten afronden: er zijn dus nog voldoende werkzaamheden. [REDACTED] wil daarom dat de arbeidsovereenkomst wordt hersteld, zodat hij de opdracht bij de Kamer van Koophandel kan afronden. Wielen heeft [REDACTED] laten weten dat hij zich na zijn vakantie beschikbaar moet houden voor werk, waarbij door Wielen is aangegeven dat hij niet naar kantoor hoefde te komen en thuis mocht blijven. [REDACTED] heeft zich aan deze instructie gehouden. Mocht de arbeidsovereenkomst niet hersteld kunnen worden, dan verzoekt [REDACTED] om een billijke vergoeding van € 30.375,00, omdat gebleken is dat er voldoende werkzaamheden zijn en de Kamer van Koophandel wil dat hij de opdracht afrondt. Bij toekenning van een billijke vergoeding is ook redengevend dat Wielen [REDACTED] na zijn vakantie en in strijd met eerdere afspraken heeft verplicht om op kantoor aanwezig te zijn om werkzaamheden uit te voeren, terwijl die er niet of nauwelijks waren. Op kantoor hing vervolgens een gespannen sfeer en werd [REDACTED] volledig genegeerd. Dit is in strijd met goed werkgeverschap in de zin van artikel 7:611 BW. De billijke vergoeding is gebaseerd op de kantonrechtersformule.

Wielen heeft het salaris van augustus 2018 niet betaald. Daarvoor is echter geen reden aanwezig, aangezien [REDACTED] zich beschikbaar heeft gehouden voor werk en uit de mailwisseling met de contactpersoon van de Kamer van Koophandel blijkt dat hij in die periode ook daadwerkelijk werkzaamheden heeft verricht. Van ongeoorloofde afwezigheid was dus geen sprake.

3.3. Wielen heeft, kort weergegeven, het volgende verweer gevoerd. [REDACTED] dient in zijn verzoek niet ontvankelijk te worden verklaard, omdat hij niet voldaan heeft aan de stelplicht, opgenomen in artikel 278 Rv. Zo stelt hij niets over het aantal uren dat de opdracht bij de Kamer van Koophandel nog kende, noch over de periode waarover die uren moesten worden verdeeld. Ook blijft onduidelijk op welke gronden [REDACTED] zijn verzoek om een billijke vergoeding baseert, omdat in het ongewisse blijft welk ernstig verwijt hij Wielen maakt. Verder is de hoogte van de billijke vergoeding niet onderbouwd. Daarnaast is de stelling dat [REDACTED] verplicht op kantoor moest zijn

onjuist en niet onderbouwd. De stelling dat hij daar niets te doen had, is in strijd met zijn eerdere stelling dat er voldoende werkzaamheden zouden zijn. Dat de opdracht bij de Kamer van Koophandel een aflopende zaak betrof en onvoldoende groot was om de salariskosten van [REDACTED] te dragen, was ten tijde van de aanvraag en verlening van de ontslagvergunning voor [REDACTED] bekend. De Kamer van Koophandel heeft, zoals voorzien, op enig moment de opdracht dan ook geannuleerd. [REDACTED] heeft verzuimd om, ondersteund door bewijs, te betogen dat er sprake was van structureel voldoende opdrachten om hem aan het werk te houden. De arbeidsovereenkomst met [REDACTED] is opgezegd per 31 augustus 2018. [REDACTED] diende daarom tot en met 31 augustus 2018 zijn werkzaamheden te verrichten. In dat verband heeft Wielen [REDACTED] geïnstrueerd om direct na zijn vakantie, op 20 augustus 2018, zijn werkzaamheden met betrekking tot zijn opdracht bij de Kamer van Koophandel te hervatten. Ondanks herhaalde oproepen is [REDACTED] ieder contact met Wielen uit de weg gegaan. Dit heeft geleid tot de sommatiebrieven van 30 juli 2018 en 21 augustus 2018, met daarin de mededeling dat [REDACTED] geen salaris zou ontvangen als hij de overeengekomen arbeid niet zou verrichten. Uit de bij productie 3 overgelegde e-mailstring blijkt duidelijk dat [REDACTED] geen gehoor gaf aan de redelijke verzoeken van Wielen, zodat hij over de periode vanaf 20 augustus 2018 geen recht had op betaling van loon. Wielen heeft blijkens de eindafrekening aan al haar verplichtingen voldaan, zodat het verzoek tot betaling van (een deel van) het salaris over augustus 2018 dient te worden afgewezen. Ook het verzoek om betaling van de buitengerechtelijke kosten moet worden afgewezen, omdat deze onnodig zijn gemaakt, met een veroordeling van [REDACTED] in de proceskosten.

4. De beoordeling

Herstel arbeidsovereenkomst en billijke vergoeding

4.1. [REDACTED] voert primair aan dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen dient te worden hersteld, omdat door het UWV ten onrechte een ontslagvergunning is verleend. [REDACTED] heeft naar het oordeel van de kantonrechter onvoldoende onderbouwd dat sprake is van een ten onrechte verleend ontslag en ook anderszins is daarvan niet gebleken. In dit verband wordt het volgende overwogen.

4.2. Wielen heeft de arbeidsovereenkomst met [REDACTED] opgezegd met toestemming van het UWV. Uit artikel 7:682 lid 1 onderdeel a BW volgt dat de kantonrechter in dat geval de werkgever kan veroordelen de arbeidsovereenkomst te herstellen indien de opzegging in strijd is met artikel 7:669 lid 3 onder a BW. De artikelen 7:669 lid 1 en lid 3 onderdeel a BW bepalen dat een werkgever de arbeidsovereenkomst kan opzeggen indien er sprake is van het vervallen van arbeidsplaatsen als gevolg van de beëindiging van werkzaamheden van de onderneming of het, over een toekomstige periode van ten minste 26 weken bezien, noodzakelijkerwijs vervallen van arbeidsplaatsen als gevolg van het wegens bedrijfseconomische omstandigheden treffen van maatregelen voor een doelmatige bedrijfsvoering. De bepaling is uitgewerkt in de op lid 5 van artikel 7:669 BW gebaseerde Ontslagregeling (Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 april 2015, Staatscourant 2015, 12685). Nu niet volstaan kan worden met een beoordeling of het UWV tot een juist oordeel is gekomen, zal de kantonrechter vol toetsen of de beslissing van de werkgever met betrekking tot het staken van de bedrijfsactiviteiten op het gebied van de organisatieontwikkeling, noodzakelijk is in het belang van een doelmatige bedrijfsvoering. Verder zal zij toetsen of mogelijkheden tot herplaatsing in een andere

passende functie binnen een redelijke termijn ontbreken. Daarbij zal de kantonrechter zich houden aan dezelfde criteria als die welke voor het UWV gelden (Kamerstukken II 2013/14 33818, 3, p.31).

4.3. De ontslagaanvraag is door partijen niet overgelegd. Uit de ontslagvergunning blijkt dat de ontslagaanvraag van Wielen is gebaseerd op bedrijfseconomische redenen. Wielen heeft de ontslagaanvraag bij het UWV als volgt toegelicht: Wielen is een onderdeel van een holding, waarbij Wielen ongeveer 90% van de omzet realiseert. De holding en Wielen hebben gezamenlijk vanaf 2016 te maken met een dalende omzet en een negatief bedrijfsresultaat. De ondernemer (Van der Wielen) vindt het noodzakelijk kostenbesparende maatregelen te nemen, waaronder het verlagen van de personeelskosten. Daarnaast heeft hij huisvestingskosten en andere overheadkosten verlaagd en heeft hij uit privé middelen een storting gedaan om de liquiditeit van Wielen en de holding op peil te houden. Vanaf 2015 is Wielen activiteiten op het terrein van organisatieontwikkeling gaan ontwikkelen. In 2017 resulteerde dat in een achttal opdrachten. Ten opzichte van de directe kosten was deze activiteit nog verliesgevend. De ondernemer verwachtte dat in 2018 een verbetering van dit resultaat bereikt zou kunnen worden, maar in 2018 is de opdrachtenstroom gedaald. Tot en met mei 2018 heeft Wielen slechts een omzet van € 9.000,00 behaald uit deze bedrijfsactiviteit. Voor de rest van het jaar verwacht Wielen geen verbeteringen te realiseren onder meer door het uitblijven van grote opdrachten. Wielen heeft daarom besloten de betreffende bedrijfsactiviteit te staken. Wielen verwacht over de twee nog lopende opdrachten afspraken te maken met de opdrachtgevers. Dit zal erin resulteren dat de ondernemer zelf de resterende werkzaamheden bij een opdrachtgever uitvoert en dat de andere opdracht zal worden geannuleerd. Als gevolg van het staken van de organisatieontwikkelingsactiviteiten komt per 30 juni 2018 de functie en daarmee de arbeidsplaats van [REDACTED] te vervallen. Wielen voert aan dat het niet mogelijk is [REDACTED] te herplaatsen binnen haar onderneming of binnen de groep (holding). Gelet op de financiële situatie, zijn er ook geen vacatures te verwachten. De ontslagaanvraag is onderbouwd met een aantal stukken waaronder jaarrekeningen van 2016 en 2017, de jaarrekeningen van WDL Groep Holding B.V. over 2016 en 2017 en realisatie van de eerste vijf maanden 2017, de prognose voor de komende zes maanden, functieprofielen en een personeelslijst.

4.4. Gelet op het toetsingskader zal eerst beoordeeld moeten worden of de beslissing van Wielen om een deel van haar bedrijfsactiviteiten te staken en in het verlengde daarvan de functie en arbeidsplaats van [REDACTED] op te heffen noodzakelijk is in het belang van een doelmatige bedrijfsvoering. Daarbij wordt vooropgesteld dat bij de beoordeling van de noodzaak van de door Wielen genomen beslissing een zekere mate van terughoudendheid past. Er moet immers ruimte voor een ondernemer/werkgever zijn een dergelijke beslissing (strekken tot het staken van verliesgevende bedrijfsactiviteit en het daarmee al dan niet samenhangende verval van een arbeidsplaats) te nemen (Kamerstukken II 2013/14, 33818, 3, p. 43). Om die reden zal de (voorgenomen) organisatorische verandering slechts marginaal getoetst worden.

4.5. Wielen heeft bij het UWV aangevoerd dat er sprake is van een dalende omzet en een negatief bedrijfsresultaat wat haar ertoe dwingt noodzakelijke kostenbesparende maatregelen te nemen, waaronder het verlagen van de personeelskosten. De dalende omzet en het negatieve bedrijfsresultaat zijn door [REDACTED] als zodanig niet betwist. Ook heeft Wielen een prognose overgelegd, waaruit blijkt dat Wielen verwacht dat bij ongewijzigd beleid ook het boekjaar 2018 geconsolideerd met een negatief resultaat wordt afgesloten. Dat

dit Wielen ertoe heeft gebracht om de dienstverlening op het terrein van organisatieadvies te beëindigen is niet onbegrijpelijk. Wielen heeft haar besluit onderbouwd met stukken. Als reactie hierop heeft [REDACTED] zich in de UWV procedure op het standpunt gesteld dat het negatieve bedrijfsresultaat steeds kleiner wordt en dat hij - op basis van zijn eigen prognose - verwacht dat er winst te behalen valt. Ook heeft hij aangevoerd dat er geen sprake is van slechte financiële omstandigheden en dat Wielen niet heeft onderbouwd waarom zij voor het vervallen van zijn functie heeft gekozen. Nog daargelaten dat [REDACTED] niet de ondernemer is die de beleidskeuzes maakt, heeft hij zijn standpunten niet, althans onvoldoende onderbouwd.

[REDACTED] heeft zijn bovengenoemde stellingen uit de UWV procedure in de onderhavige verzoekschrift procedure niet opnieuw naar voren gebracht. In dit verzoekschrift heeft hij volstaan met de stelling dat hij van de opdrachtgever voor wie hij werkzaamheden verricht (de Kamer van Koophandel) heeft vernomen dat deze teleurgesteld is dat de opdracht niet door [REDACTED] wordt afgerond. Daargelaten dat [REDACTED] ook deze stelling niet heeft onderbouwd en deze door Wielen gemotiveerd is betwist, kan de stelling niet de conclusie rechtvaardigen dat er (op structurele basis) nog voldoende werkzaamheden zijn en dat er diensgevolge geen noodzaak is voor het nemen van kostenbesparende maatregelen. Wielen heeft (onweersproken) aangevoerd dat de opdracht van [REDACTED] bij de Kamer van Koophandel zich in de derde en laatste fase bevond en nog grofweg 45 uren omvatte voor een periode van drie à vier maanden. De opdracht was daarmee volgens Wielen onvoldoende groot om de salariskosten van [REDACTED] te dragen. Wielen heeft zich naar het oordeel van de kantonrechter op het standpunt kunnen en mogen stellen dat er onvoldoende redenen waren om het besluit tot het staken van de organisatieontwikkelingsactiviteiten nog enige tijd uit te stellen. Wielen heeft in het belang van [REDACTED] nog geprobeerd om met de Kamer van Koophandel en [REDACTED] af te spreken dat [REDACTED] de opdracht uit eigen naam en voor eigen rekening dan wel in opdracht van een ander bureau zou afmaken. Met die mogelijke oplossing is [REDACTED] echter niet akkoord gegaan. Ook dit is door [REDACTED] niet weersproken. Dat er naast de opdracht bij de Kamer van Koophandel nog (voldoende) andere werkzaamheden waren, is (mede bij gebrek aan onderbouwing) niet aannemelijk geworden. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de kantonrechter voldoende reden om aan te nemen dat het in het belang van een doelmatige bedrijfsvoering noodzakelijk is de activiteiten op het gebied van organisatieontwikkeling te staken en dat dit tot het logische gevolg leidt dat de functie en daarmee de arbeidsplaats van [REDACTED] wordt opgeheven. [REDACTED] is immers de enige werknemer die werkzaam was binnen deze bedrijfsactiviteit.

Door Wielen is voorts voldoende aannemelijk gemaakt dat er ook in de nabij toekomst (26 weken na het ontslag) geen mogelijkheden zijn voor [REDACTED]. Hetgeen [REDACTED] in dit verband naar voren heeft gebracht aan mogelijkheden werpt geen ander beeld op de situatie. Wielen heeft met recht aangevoerd dat, mede door haar beslissing om de activiteiten op het terrein van de organisatieontwikkeling te staken, er op structurele basis geen werkzaamheden op dat werkterrein meer zullen zijn. Dit volgt overigens ook uit de eigen stellingen van [REDACTED], die zich heeft beklagd over het gebrek aan werkzaamheden in de laatste maanden van zijn dienstverband.

4.6. Vervolgens moet beoordeeld worden of herplaatsing mogelijk is binnen een redelijke termijn. Door [REDACTED] is niet betwist dat er geen mogelijkheden tot herplaatsing zijn in een andere passende functie binnen een redelijke termijn, zodat ook aan de tweede voorwaarde is voldaan.

4.7. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is er sprake van een redelijke grond als bedoeld in artikel 7:669 lid 3 onderdeel a BW. Uit de feiten en omstandigheden die naar voren zijn gebracht volgt dat Wielen zich door de dalende omzet en de sterk teruglopende bedrijfsresultaten genoodzaakt heeft kunnen zien om kostenbesparende maatregelen te nemen, waaronder het staken van een verliesgevend deel van de werkzaamheden en de opheffing van de functie die was gecreëerd ter uitvoering van die werkzaamheden. Nu [REDACTED] (als enige) werkzaam was op deze functie is logischerwijs zijn arbeidsplaats als gevolg van voornoemde keuzen komen te vervallen. Wielen heeft daarom de arbeidsovereenkomst, onder aanwending van de door het UWV verleende ontslagvergunning, kunnen opzeggen op de grond van artikel 7:669 lid 3 onderdeel a BW. Er bestaat dus geen reden om Wielen te veroordelen de arbeidsovereenkomst van Van Leeuwen te herstellen, zodat hetgeen primair is verzocht wordt afgewezen. Omdat, gelet op artikel 7:682 lid 1 onderdeel a BW, voor de toekenning van een billijke vergoeding alleen plaats is bij een opzegging in strijd met artikel 7:669 lid 3 onderdeel a BW, ziet de kantonrechter in deze zaak ook geen grond om [REDACTED] een billijke vergoeding toe te kennen. Het subsidiair verzochte zal daarom ook worden afgewezen.

Salaris over augustus 2018, eindafrekening en shades

4.8. [REDACTED] heeft verzocht om de betaling van salaris over de maand augustus 2018 ten bedrage van € 6.250,00 bruto. De kantonrechter verstaat dit verzoek als zijnde gericht tegen de eindafrekening. Tijdens de mondelinge behandeling heeft [REDACTED] desgevraagd bevestigd dat op basis van de eindafrekening het salaris over augustus 2018 is betaald minus 80 uren. Verder zijn er twee schadebedragen van in totaal € 500,00 in mindering gebracht. Dat maakt dat Wielen aan hem op 5 september 2018 een bedrag van € 4.297,46 netto heeft betaald.

4.8.1. Door [REDACTED] is niet weersproken dat de twee shades, een ruitschade en een parkeerschade, zijn ontstaan bij het gebruik door [REDACTED] van de hem beschikbaar gestelde leaseauto. Ook is niet weersproken dat partijen een Autoreglement zijn overeengekomen. In artikel 3.4 van het tussen partijen geldende Autoreglement staat in dit verband vermeld: "De volgende kosten komen voor rekening van de medewerker:

- Bekeuringen en boetes.
- Eigen risico bij niet verhaalbare schade, groot € 250,- (...).

Onweersproken is eveneens gebleven dat zowel de ruit- als de parkeerschade, ontstaan in ergens in de periode april / mei 2018, niet verhaalbaar is en dat per schadegeval een eigen risico voor [REDACTED] geldt van € 250,00. Dit maakt dat het totaal bedrag aan eigen risico € 500,00 bedraagt. Mede in aanmerking genomen dat de schadegevallen van recente datum waren, was Wielen bevoegd om het totaalbedrag van € 500,00 bij de eindafrekening op het salaris in augustus 2018 in mindering te brengen. Dat [REDACTED] tijdens de mondelinge behandeling aangaf dat hij dit nogal ver vindt gaan, mede omdat de shades tijdens werktijd zijn ontstaan, maakt het bovenstaande niet anders. Immers, in het overeengekomen Autoreglement wordt geen verschil gemaakt tussen shades die zijn ontstaan tijdens of buiten werktijd.

4.8.2. [REDACTED] heeft gesteld dat hij recht heeft op salaris over de periode van 20 augustus tot en met 31 augustus 2018, omdat hij zich (ook) in die periode beschikbaar en bereid heeft gehouden om werkzaamheden voor Wielen te verrichten. Uit de mailwisseling met de Kamer van Koophandel blijkt bovendien dat hij in deze periode ook daadwerkelijk werkzaamheden heeft verricht. Hij verwijst in dit verband naar een mailwisseling met de

contactpersoon bij de Kamer van Koophandel (productie 8 VZS). [REDACTED] voert ter nadere toelichting aan dat er tussen partijen eerder is gesproken over een vaststellingsovereenkomst, die hij uiteindelijk niet wilde tekenen. Die weigering te tekenen had tot gevolg dat hij voortaan op kantoor moest komen werken waar hem de opdracht werd gegeven om voortaan 8 uur per dag naar een witte muur te kijken. Dit, terwijl hij voorheen voor 30% thuis werkte en voor 70% op kantoor werkzaam was. [REDACTED] heeft in die periode, tot zijn vakantie, helemaal geen werkzaamheden verricht omdat er niets te doen was. Eén of twee dagen voor zijn vakantie heeft hij een mondelinge afspraak met A.L.T. van der Wielen (Van der Wielen) gemaakt dat hij niet meer naar kantoor hoefde te komen, maar zich wel beschikbaar voor werk moest houden. Deze afspraak is na zijn vakantie, op 20 augustus 2018, eenzijdig door Van der Wielen ingetrokken met als gevolg dat hij toch weer iedere dag naar kantoor moest komen. Gelet op zijn ervaringen van voor de zomervakantie heeft [REDACTED] aan Van der Wielen gevraagd wat hij op kantoor moest komen doen. Die vraag is onbeantwoord gebleven, ondanks dat [REDACTED] heeft geprobeerd om daarover met Van der Wielen in gesprek te gaan. Dit heeft geresulteerd in de e-mail van [REDACTED] van 22 augustus 2018 waarin hij aan Van der Wielen schreef: *"Aangezien ik geen opsomming van werkactiviteiten van je heb ontvangen om mij voor te bereiden, is het niet zinvol om morgen naar kantoor te komen om hierover te overleggen"* waarop Van der Wielen eveneens op 22 augustus 2018 antwoordde: *"Beste Rene, tsja dan wordt dat toch echt dag 4 waarvoor je geen salaris gaat ontvangen. Ik heb werkzaamheden genoeg zoals eerder aangegeven en ik bepaal als werkgever hoe jij die instructies krijgt."* Wielen voert het volgende verweer. In januari 2018 bleek dat opdracht bij de Kamer van Koophandel werd teruggebracht naar 0,1 fte. Toen is zij met [REDACTED] in overleg gegaan en is een tweesporenbeleid afgesproken. Dit hield in dat [REDACTED] zou gaan solliciteren en dat beide partijen in de tussentijd zouden proberen om nog nieuwe opdrachten te genereren. Daarna volgde een concept vaststellingsovereenkomst, waarover partijen op 30 mei 2018 met elkaar hebben gesproken en een principe akkoord bereikten. Na het daarop volgende weekend heeft [REDACTED] besloten de vaststellingsovereenkomst toch niet te tekenen en heeft hij geprobeerd een slaatje uit de situatie te slaan. Dat heeft ertoe geleid, aldus Wielen, dat zij zich formeler is gaan opstellen. Als gevolg van die opstelling moest [REDACTED] voortaan op kantoor komen zitten. Ondanks herhaalde oproepen van Wielen is [REDACTED] vervolgens ieder contact met haar uit de weg gegaan. Als gevolg daarvan is [REDACTED] bij brieven van 30 juli 2018 en 21 augustus 2018 gesommeerd om zich onmiddellijk met zijn werkgever in verbinding te stellen, zodat concrete afspraken gemaakt konden worden over de door [REDACTED] te verrichten (afrondende) werkzaamheden. In dat verband heeft zij [REDACTED] geïnstrueerd om na terugkomst van zijn vakantie op 20 augustus 2018 zijn werkzaamheden met betrekking tot de opdracht bij de Kamer van Koophandel en de gemeente Geldrop-Mierlo te hervatten. Uit productie 3 bij het verweerschrift blijkt volgens Wielen duidelijk dat [REDACTED] geen gehoor gaf aan de redelijke verzoeken van Wielen en weigerde de overeengekomen arbeid te verrichten, zodat hij over die periode geen recht heeft op loon.

4.8.3. Op basis van het verhandelde ter zitting staat vast dat partijen voor de aanvang van de vakantie van [REDACTED] hadden afgesproken dat [REDACTED] niet meer aanwezig hoefde te zijn op kantoor. Ook staat vast dat Wielen zich, nadat partijen niet tot elkaar waren gekomen en het sluiten van een vaststellingsovereenkomst niet was gelukt, formeler ging opstellen en tevens staat vast dat Wielen eenzijdig heeft besloten dat [REDACTED] na terugkomst van zijn vakantie toch weer naar kantoor moest komen. In dit verband wordt verwezen naar rechtsoverweging 4.8.2. Uit de overgelegde stukken blijkt voldoende dat het [REDACTED] niet duidelijk was wat hij vanaf 20 augustus op kantoor moest gaan doen. Dit is, gezien in het licht van de situatie die zich voor de vakantie voerdeed, niet onbegrijpelijk.

De kantonrechter is van oordeel dat de e-mail van 23 augustus 2018 die [REDACTED] heeft gestuurd, gezien moet worden in de context van de situatie van voor de zomervakantie. [REDACTED] schrijft in die mail: "Beste Bart, Ik wil naar kantoor komen voor een andere te plannen afspraak als je mij aan kunt geven wat de inhoud van de afspraak is in concrete termen van activiteiten die je van mij verwacht." en "Je geeft aan dat je 'werkzaamheden genoeg' hebt en die wil ik graag uitvoeren tot 1 september. Echter ter voorbereiding vraag ik je om aan te geven wat de inhoud van de werkzaamheden dan betreft. Deze inhoudelijke opsomming van activiteiten heb je mij, ondanks mijn verzoek hiertoe, nog niet gegeven en zolang deze opsomming ontbreekt heeft het geen zin om 8 uur per dag nutteloos op kantoor aanwezig te zijn." en "Zoals eerder aangegeven voer ik de lopende opdracht bij de Kamer van Koophandel volgens afspraak vanuit huis uit." en "De opdracht van de gemeente Geldrop-Mierlo heb ik conform eerdere instructie volledig voorbereid en in de daartoe door jou aan mij opgegeven mappen geplaatst."

Bezien tegen de achtergrond van de periode voor de zomer, waarin [REDACTED] (ook volgens Wielen) nauwelijks iets te doen had op kantoor, en de naar aanleiding van die situatie gemaakte afspraak dat hij na de vakantie niet meer naar kantoor hoefde te komen en zich thuis beschikbaar moest houden voor werk, voert het naar het oordeel van de kantonrechter te ver om [REDACTED] werkweigerings te verwijten op basis van zijn weigering om zonder de door hem gewenste duidelijkheid en in tegenspraak met de eerder gemaakte afspraak toch op kantoor te verschijnen. De kantonrechter tekent hierbij aan dat het voor Wielen een kleine moeite was geweest de gevraagde duidelijkheid vooraf te verschaffen en dat het in de geschetste omstandigheden ook op haar weg had gelegen dit te doen. De enkele mededeling dat er 'werkzaamheden genoeg' waren, volstaat in een situatie als hier aan de orde niet. Alle omstandigheden van het geval in aanmerking genomen, is de kantonrechter van oordeel dat [REDACTED] het recht op loon in de periode 20 augustus tot en met 31 augustus 2018 heeft behouden. Dat [REDACTED] in die periode niet of nauwelijks werkzaamheden heeft verricht, is in belangrijke mate te wijten aan omstandigheden die in redelijkheid voor rekening van Wielen dienen te komen. Naast hetgeen hiervoor is vermeld, heeft de kantonrechter meegewogen dat er nauwelijks meer werk te verrichten was. Het verzoek van [REDACTED] zal op dit punt dus worden toegewezen, in die zin dat de 80 uren die bij de eindafrekening op het salaris van augustus 2018 in mindering zijn gebracht alsnog door Wielen aan [REDACTED] moeten worden uitbetaald, inclusief het daarover verschuldigde vakantiegeld.

Buitengerechtelijke kosten

4.9. [REDACTED] maakt aanspraak op buitengerechtelijke incassokosten ten bedrage van € 1.141,25. De verzochte vergoeding van de buitengerechtelijke incassokosten wordt afgewezen, omdat niet, althans onvoldoende, is gebleken welke buitengerechtelijke incassowerkzaamheden zijn verricht en of deze meer hebben omvat dan de verzending van een enkele (eventueel herhaalde) aanmaning, het enkel doen van een schikkingsvoorstel, het inwinnen van eenvoudige inlichtingen of het op gebruikelijke wijze samenstellen van het dossier.

Proceskostenveroordeling

4.10. Nu het verzoek van [REDACTED] op het punt van betaling van het verzochte salaris (deels) wordt toegewezen, ziet de kantonrechter aanleiding om (ambtshalve) een proceskostenvergoeding uit te spreken ten laste van Wielen. De proceskosten worden aan de kant van [REDACTED] begroot op € 500,00 aan salaris gemachtigde (€ 250,00 x 2 punten).

5. De beslissing

De kantonrechter:

- 5.1. veroordeelt Wielen tot betaling aan [REDACTED] van zijn salaris over de periode 20 augustus tot en met 31 augustus 2018 inclusief het daarover verschuldigde vakantiegeld;
- 5.2. veroordeelt Wielen in de proceskosten, die aan de kant van [REDACTED] worden begroot op € 500,00 aan salaris gemachtigde (niet met btw belast).
- 5.3. wijst het meer of anders verzochte af;
- 5.4. verklaart deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad.

Deze beschikking is gewezen door mr B.C.W. Geurtsen-van Eeden, kantonrechter en op 8 november 2018 in het openbaar uitgesproken in aanwezigheid van de griffier.

"VOOR AFSCHRIFT"

De griffier van de rechtbank Oost-Brabant

09 NOV. 2018

[Handwritten signatures and stamps]